

30 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(**τρὶς**)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δίς**)**

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ

ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλησημένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν

σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαὶ σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ

τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγώ

δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἧτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρὶς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπερ τοῦ πατρὸς ἡμῶν **(δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]**

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς πόλεως **(ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης **(μονῆς)** πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τῶν κορυφαίων ἀποστόλων.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ι των Αποστολων πρωτο θρονοι και της
οι κσ μενης διδασκαλοι τω Δεσποτη των ολων
πρεσβευσατε ειρηνην τη οι κσ μενη δωρη
σασθαι και ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος
Δόξα.

Τῶν δώδεκα ἀποστόλων.

Ἦχος Γα ϕ

Α ποστολοι Αγι οι πρεσβευσατε τω
ελεημονι Θεω ινα πταισμων αφε
σιν παρασχηταις ψυχαις ηημων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ετην μεσιτευσαν την σωτηριαν του
γεενους ημων αννουμεν Θεο το οκε Παρθε ε
νε εν τη σαρκι γαρ τη εκ σου προσληφθειση ο Υι ος
σου και Θε ος ημων το δι ασταυρου κατα δεξα
αμενος πααθος ελυτρωσα το ημας εκ φθορας

ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

Τον βυ θο ον της α λει ει ας κα τα λι πων
ϛ ρα νο ο θεν ε δε ε ξω πα ρα Πα τρος την
θει ει αν α πο κα λυψιν της τϛ Λο γσαρ κω σε
ως και παρ ρη σι α πα α σι ε βο ας τω κτι στη
σϛ τϛ Θε ϛ σε γι νω ω σκω Υι ον ο μο ϛ σι
ον ο θεν ε πα ξι ω ως α λη θως α νε δει ει
χθησ η πε ε τρα της πι στεωσ και κλει δϛ χος της
χα ρι τος Πε τρε Α α πο στο ο λε πρε σβευ ε Χρι
στω τω Θε ω των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα
σθαι τοις ε ορ τα ζϛ σι πο ο θω την α γι αν μνη
η μη ην σου

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε ν θυ μὲ ὄ μαιτην κρι ι σιν και δει λι ω
 την ε ξε ε τα σιν φρι ιτ τω την φο βε ραν
 τρε ε μωτην α πο φα σιν και πτο ὄ μαιτην κο λα
 σιν την τὲ πυ ρος ο δυ υ νην το σκο τος τον τα ρ
 τα ρον οι μοι τι ποι η σω ω εν ε κει νη τη ω ω
 ρα ο ταν τι θωνται θρο νοι και βιβ λοι α νοι γωνται
 και αι πρα ξεις ε ε λε γ χω ων ται το τε δε σποι να
 βο η θει α α μοι γε νὲ και προ στα τη ης θε ρ μο τα
 τος σε γαρ ε χω ελ πι ι δα ο α να α ξι ος
 δὲ ὄ λο ος σὲ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
 Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' α' Νη ρ

Ο υ ρα νο ο θεντην κλη η σιν πα ρα χρι στὲ
 κο μι σα α με νος ω ω φθης κη ρυ ξ φω τος πα α
 σι τοις της χα ρι τος και τα λα μψας δι δα γ μα τι την
 γαρ τὲ νο μὲ ξε ε σας λα τρει αν τὲ γρα μματος τοις

πι στοις κα τηστραψας την γνωσιν τσ Πνευμα τος ο
 θεν και εις τρι τον ο ρα νον ε πα ξι ι ως ε
 πη ηρ της με ταρ σι ος και Πα ρα δεισον εφ θασας
 Παν λε Α α πο στο ο λε πρε βευ ε Χρι στω τω Θε
 ω των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα σθαι τοις
 ε ορ τα ζ σι πο ο θω την α γι αν μνη η μη ην
 σου

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xα ρι στη η ρι ον αι αι νον χρε ω στι κως
 ως η χη η ρα ε κει ει νη δυ ο λεπ τα προ σφε
 ε ρω σοι Δεσ ποι να υ περ πα σων των χα ρι των σθ
 συ γαρ ωφ θης σκε ε πη ο μσ και βο η θει α
 πει ρα σμων και θλι ψε ων α ει με Ε ξαι ρσ σα
 θεν ως εκ με ση ης φλο γι ζσ ης κα μι ι ν
 σθει εις των θλι βον των με εκ καρ δι ασ κραυ γα ζω σοι
 Θε ο το κε βο ο η θει ει μοι πρε βευ σ σα

τω σω Υι ω ω και Θε ω των πται σμα α των α

φε σιν δω ρη σα σθαι τοις προ σκυ νθ σιν εν πι ι στει

τον το ο κον σθ Α α χρα αν τε

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες τῶν κορυφαίων καὶ τῶν IB'.

Ὁ Κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὑμῶ προφρόνως.

Ῥδὴ α'. Ῥχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρί· * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράσχου μοι Κύριε, τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, σταγόνα χαρίσματος, λόγον τὸν εὐσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμιάζων, τῶν πρωταποστόλων σου, τὰ κατορθώματα.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλipes πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν, ἐπηκολούθησας. Τὴν δυσπείθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσεκολλήθης Χριστῷ.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὐσιωδῶς ἐνδημήσασαν, ἡμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ θείου Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἀπάσης Πέτρε, καὶ Παῦλε διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εὐηχοι, γλῶσσαί σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν ἢ μέλπειν Ἀγνή, ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε, θεῖον μυστήριον.

*Ὁ Κανὼν τῶν IB', οὔ ἢ ἀκροστιχίς·
Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.*

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ῥχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ

Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωσθέντες ῥώμῃ τῇ σῆ καὶ χάριτι, Χριστὲ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σοὶ Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῶ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῆ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Δόξα.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοί, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον, τῇ συντονίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τριάδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἓνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενε.

[**Καταβασία.** Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. (ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς).]

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ἢ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέωσον· * καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ σύγγονος Πέτρε σοὶ Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τὸν Χριστόν, ᾧ πίστει προσεπέλασας. Καὶ σὺ Παῦλε θεσπέσιε, τῷ θεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ Νόμου, προσπταίοντας γόνους Ἰσραὴλ, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ὁ Πέτρος προσενήνοχε. Τὰς τῶν ἐθνῶν ἀγέλας δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλας σοῦ τοὺς Μαθητάς, ἀνθ' ὄπλων σοῦ τὸ ὄνομα, βαστάζοντας τὸ ἅγιον· καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστὲ τῇ πίστει διέλυσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπλήσθη Ἀπόστολοι τοῦ γνῶναι, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, καὶ κόσμον καταυγάσαντα, θείῳ ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν ιβ' Ἀποστόλων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέδειξας οὐρανοῦς, τοὺς Μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Δόξα.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σπορᾶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

[**Καταβασία.** Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους. (ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς).]

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν· ὅθεν πίστει βοῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτῆρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἤχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα καὶ δήλωσις, ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη. (α' αἰ.)

Στίχ. Τιμῶ Θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἦρωας ἄνδρας καὶ θεοῦς τολμῶ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλέας τριακοστὴ ἀγείρει μύστας.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμησαὶ αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σί-μωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται.

Ἀνδρέας.

Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου καὶ Ἀρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποστρέψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγεάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ἰάκωβος.

Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα, διὰ τὸ εὐπαρόρησιαστον αὐτοῦ, μαχαίρα ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐν Πάτμῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει, σὺν Μαριάμνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίῳ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμέ-νοις Εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σταυρῶ προσηλωθεὶς ἐν Ἀλβανοπόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ Λεῖψανον, ἐν λάρνακι ἐμβληθέν, τῇ θαλάσῃ ἐναπορρίπτεται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς, ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς τελειοῦται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευῖ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστῆς, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθεὶς.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον ἔσχον πατέρα) ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῶ ἀναρτηθεὶς, τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾷ, ἐν τε τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀρατὰτ τῇ πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθεὶς.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ Ναθαναήλ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστόν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν τελειοῦται.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου συγκαταριθμηθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ κηρύξας τὸν Χριστόν, καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μαρίας, τῆς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, μητρὸς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (ἀ' αἰ.)

Στίχ. Μαρία Μᾶρκον ἐκφύσασα τὸν θεῖον,
Αὐτῷ συναπολαύει Μυστικοῦ Δείπνου.

Ἀνώγειον ἔστρωσας τὴν σὴν καρδίαν,
Θεῷ μολοῦντι εὐτρεπῶς αὐλισθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Φυγέλλου, ἐπισκόπου Ἐφέσου. (ἀ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Μελίτων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἶ που, Μελίτων, καὶ θεόρρυτον μέλι,
Ἐχρῆν ἐκεῖ βάψαντα σὴν τομὴν γράφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Πέτρος ὁ ἐκ Σινώπης, κατὰ πετρῶν συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχουσιν αἰδεῖσθαί σε καὶ θεῖοι νόες,
Αἰδοῖε Πέτρε, δόντα τὰς σάρκας πέτραις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Δινάρας, βασιλίσσης Κχερέτι τῆς Γεωργίας. (ι' αἰ.)

Στίχ. Ζήλω Δεσπότη βασιλίσσα Δινάρα,

Ἀποστολικὸν ἐπέδειξε τὸν ζῆλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων πρωτομαρτύρων Ῥώμης, ψευδῶς συκοφαντηθέντων ὑπὸ τοῦ Νέρωνος ἐπὶ ἐμπρησμῶ τῆς πόλεως, καὶ ποικίλοις βασανιστηρίοις τελειωθέντων. (†64)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαΐου πρεσβυτέρου καὶ Λέοντος ὑποδιακόνου, ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ἢ Ῥώμῃ ἀθλησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Λουκίνης τῆς παλαιᾶς, ἐν Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Αἰμιλιανῆς ἐν Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρτιάλῃ, φωτιστοῦ καὶ ἐπισκόπου Αὐγουστορίτου (Augustoritum, Limoges) ἐν Γαλλίᾳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἱερέων Ἀλπινιανοῦ καὶ Αὐστρικλιανοῦ. (γ' αἰ.)

Στίχ. Πλάνην διώξας ἐκ Λιμὸς Μαρτιάλῃς,

Ταύτης ἐπεσκόπευσεν Θεοῦ ἐν ζήλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Εὐρεγαίνης (Eurgain), ἀναφερομένης ὡς εἰσαγησάσης τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐκ Ῥώμης εἰς Οὐαλίαν. (α' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βερτράνδου (Bertechramnus, Bertrand), ἐπιφανοῦς ἐπισκόπου Κενομανόρου (Cenomanorum, Le Mans) ἐν Γαλλίᾳ. (†623)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Κλοθσίνδης (Clotsinda), θυγατρὸς τῶν ἁγίων Ἀδαλβάρδου (Adalbard) καὶ Ρικτρούδης (Rictrude), μετ' αὐτὴν δὲ β' ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Μαρκιανῶν (Marchiennes) ἐν Γαλλίᾳ. (~†714)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐρεντρούδης (Erentrude), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Νόννβεργκ (Nonnberg) ἐν Σαλισβουργίῳ (Salis Burgium, Salzburg) τῆς Αὐστρίας. (~†718)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαρκιανοῦ, ἐπισκόπου Πομπηιοπόλεως (Pompeiiopolis, Pamplona) ἐν Ἰσπανίᾳ. (~†757)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως καὶ ὁμολογητοῦ Ὀστιανοῦ (Ostianus), τιμωμένου ἐν Βιβιέρῃ (Viviers) τῆς Γαλλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ εὐλαβοῦς, πρίγκιπος Μπογκολιούμποβο (Bogolyubovo) ἐν Βλαδιμίρ τῆς Ῥωσίας. (†1174)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἐν Ῥοστώφ, πρίγκιπος τῆς ταταρικῆς ὀρδῆς, τοῦ θαυματουργοῦ. (†1290)

Στίχ. Ἐκ σκότους πλάνης εἰς φῶς Χριστοῦ ὁ Πέτρος,

Ἐλθὼν γέγονεν υἱὸς Θεοῦ ἀλήκτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γελασίου,

ήγουμένου τῆς μονῆς Ῥίμετς, ἐπισκόπου Τρανσυλβανίας. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Ἴδε, ὦ Γελάσιε, συντετριμμένον,

Ὅς σε ματαίως ἐνόμισε συντρίφαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Παρασκευῆς, τῆς ἐν Κέβρολσκ (Kevrolsk), πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Ῥωσίᾳ. (ιγ' αἰ.)

Ταῖς τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{\delta\lambda}$ Βου ς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$ και ο φθη σο μαι $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ ^{Πα} φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων $\frac{\pi}{\rho}$ και α σω γη θε μενος ταυτησ τα θαυ μα τα $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$

ὠδὴ γ'

T^{B8} ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
 $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ η ζω σα και αφ θο νοσ πη γη $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ θι α σον συ γκρο
τη σαν τας $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$ ^M πνευ μα τι κον στε ^{Πα} ρε ω ω σον $\frac{\pi}{\rho}$ και εν
τη θει α δο ξη σ8 $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ στε φα νων δο ξησ α ξι ω
σον $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$

ὠδὴ δ'

T^{B8} ην α νε ξι χνι α σον ^M θει αν β8 λην $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$ της ^{B8}

εκ της Παρ θε εν υ σαρκω σε ως ος τς υ ψι
στς ο ο προ φητης Αβ βα κςμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Εξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οις υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ε

σα

ὠδὴ ς΄

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λεν τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ουκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησ αυ τ ε ι δε γαρ α πο τ νυν μα
κα ρι ε σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Kα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ εν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ρς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'
A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χσ μενος Πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῶν ἰβ' Ἀποστόλων.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ

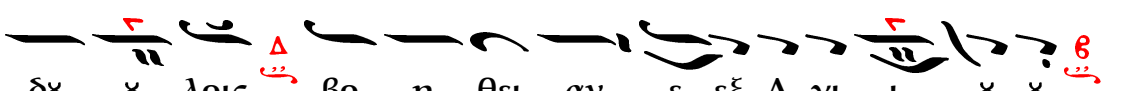
Των Μαθη των την παν τι μον δω ω δε κα α δα
 χαρ μι νι κως συν δρα μω μεν ε ευφημη η σαι
 ρε τε την συμ πα σα αν κυ κλω ω σαν τες και των ε θνω ων ζω
 γρη η σαν τες τας κα κο πι στως α γε ε λας μα
 θη τευ θεν τω ων τα θει ει α α

Θεοτοχίον.

μεις εν σοι και χω με θα Θε ε ο το ο
 κε και εις Θε ον σε Ε χο μεν προ ο στα σι ι
 αν εκ τει νον την χει ρα σθ ς την α α μα χον και θραν

 σον τῶ ῥς ἐχ θῶ ῥς ἡ μων σοῖς ε ἕα πο στεί ει λον

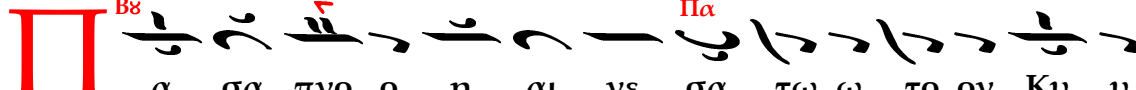

 δῶ ῥ λοῖς βο ἡ θεῖ αν ε ἐξ Α γι ι ῥ ῥ

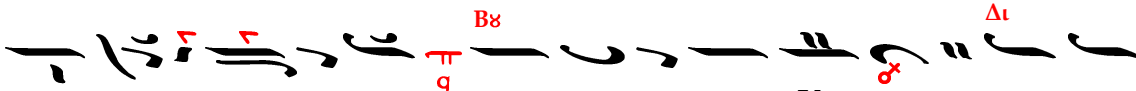
* * *

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πάφ

 Π α σα πνο ο ἡ αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

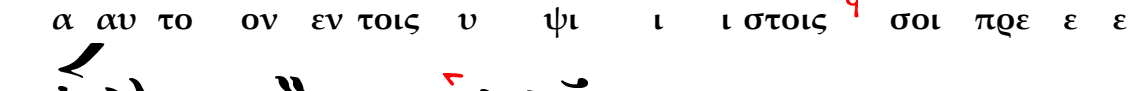
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

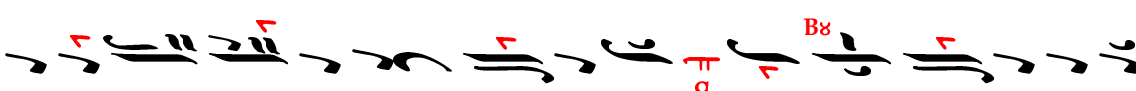
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε ε

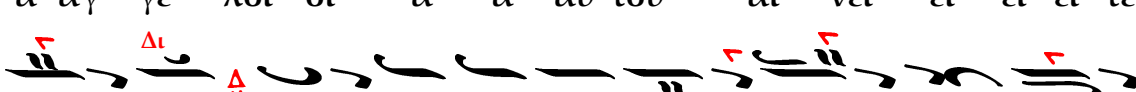
 πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

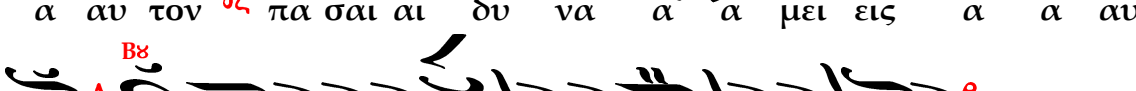
 Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

 του σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς με-γαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἡ κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βοῶν αὐτῷ, σὺν Σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν. Τοῦ κόσμου δὲ γέγονας, Πέτρε, διδάσκαλος, κῆρυξ καὶ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Ἐκκλησίας δόξα

καὶ κλέος, καὶ πύργος ἄσειστος, ἧς πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν, ὡς προέφη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρους ἀπάσης φυγῶν, ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἔνθεον· ἔνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ θείου φωτός, ὑπεισελθὼν ὡς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀρρήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὡς φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα, τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας· οἳ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἅπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἄνδρέα, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε, καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν αἰδίον· τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος π̄δ Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Η ν δι ι ηλ θε ε τε κτι σιν φω ω ω τι σα αντες οι

τὸ Σωτη ἡ ρος μαθη ἡται Δι την πλα α α
 νητων ει δω ω ω ω ω λω ων Nη ως υληνκαταφλε
 ε ε ε ξα α α αντες τοις δι δαγμα α σιν υ υ
 μων τα ε θνη εξ α γνω σι ι ι ι ι ας βυ υ υ θσ
 προς την θει α αν γνω ω ω σιν Nη σα γη νευσαντες ε
 σω ω ω ω σα α α α τε και νυν προ ε σβευ σα α
 τε Χρι ι στω ο ο πω ως ι λε ε ως γε νη η η
 ση η η ται αι η η η μιν Nη εν τη η με ε ε
 ρατηςκρι ι ι ι σε ε ε ε ως

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Nη ρ

ε ε σποι να προ σδε ξαι Δι τας δε η σει εις των δε
 λων σ και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης α
 να αγκησ και θλι ι ψε ε ως

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην ^v_{δλ}

K α θ ε κ α α σ τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω σ ε ^Δ_{δλ} και

αι ν ε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ_{δλ} και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^v_{δλ}

K α τ α ξ ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με ρ α τ α

α υ τ η α ν α μα ρ τη τ ο υ σ φυ λα χ θ η ν αι η μα ας ^v_{δλ}

E υ λ ο γ η τ ο σ ει Κυ ρ ι ε ο Θε ο σ των πα

τε ε ρ ω ν η μ ω ν ^Δ_{δλ} και αι ν ε τον και δε δο ξ α σ με ε ν ο ν

το ο νο μα α σου εις τ ο υ σ αι ω ν α σ α μ η η ν ^v_{δλ}

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρ ι ε το ε λε ο σ σου ε φ η

μας κα θα πε ρ η λ πι σα α μ εν ε πι σε ε ^v_{δλ}

E υ λ ο γ η τ ο σ ει ει Κυ ρ ι ι ι ε ^Δ_{δλ} δι δ α ξ ο μ ε

τα δι και ω μα τα σου ^v_{δλ} (τρεις)

K ρ ι ε κα τα φυ γ η ε γεν ν η η θ η σ η μ ι ν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ_{δλ} ε γ ω ει πα Κυ ρ ι ι ε ε λε

η σο ο ν με ^Δ_{δλ} ι α σ αι τη ν ψυ χ η η ν μου ο τι η μα ρ τον

σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον με

του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θε

ο οσμον

Οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι

σου ο ψο μεθα φως

Παρατειει ενον το ελεος σου τοις γινω

σκουσι σε

Αγιος ο θεος Αγιος Ισχυρος Αγι

ος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Και νυν και ει και εις τους αιωνας των αιωνων

αμηην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (141 5)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141 16)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 14β' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (14β' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (14β' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (14β' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (14β' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιη' (18).

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ

πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

A πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβευ σα τε τω
ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
σιν πα ρα σχη ται ψυ χαι αις η η μων

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

A πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβευ σα τε τω
ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
σιν πα ρα σχη ται ψυ χαι αις η η μων

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

A πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβευ σα τε τω
ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
σιν πα ρα σχη ται ψυ χαι αις η μω ω ω ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θ αυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λσ σ ι α

Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων.

Ἦχος Δι-θ

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
οι κσ με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων
πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κσ με νη δω ρη
σασθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Τῶν Δώδεκα.

Ἦχος Γα ϕ

Α πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβε υ σα τε τω
ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η η μων

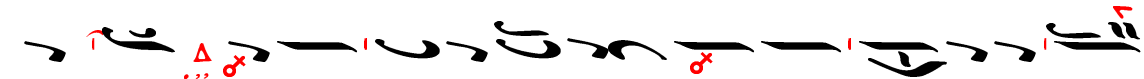

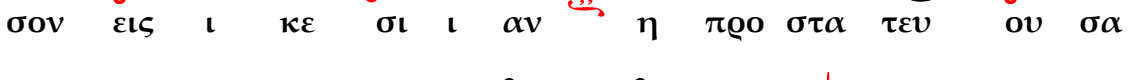
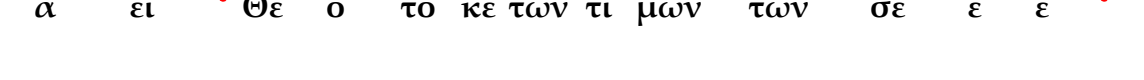
Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την

 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ

 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα

 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι
ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ς

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη

μα τα αυτων

Οι ου ρα νοι δι η γν ται δο ξαν Θε ου ποι

η σιν δε χει ρων αυ τω α να γγε λει το ο στε ρε

ω μα

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κς με ε νης τα ρη
μα τα αυτων

Χ Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι
α κου ονται αι αι φω ναι αυτων

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κς με ε νης τα ρη
μα τα αυ τω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 9-16)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος 4 Κε 6

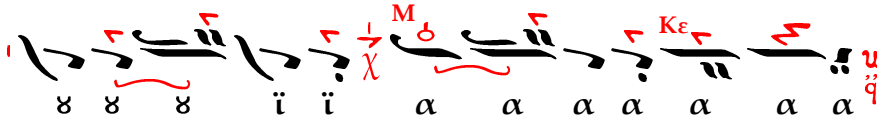
A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ε ^Χ ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
αν σθ εν εκ κλη σι ἰ ἰ α α Α α α γι
ι ἰ ἰ ἰ ων

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ο ^Χ Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϑ λη
α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
παν τας τϑς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϑ

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(θ' 36-38, ι' 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μα-λακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐῖσι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελῶνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγέ-λλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πο-ρευόμενοι δὲ κηρῦσσετε λέγοντες ὅτι Ἠγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρί-ζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἔλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

ν ρ
ϛ ϛ

Ο ^{Δι} ι οἰ οἰ οἰ τα α α α χε ε ε ε

ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρς ς ς ς χε ς ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

Nη

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ρ ρ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρα σχ ρ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχ ρ ρ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχ ρ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνς ς μεν σε Ευ λο γς ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν

δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α

δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον

τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ον τω ω ως Θε ε

ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

εν

εν

Πα Β8
 α εις τα πε ε ρα τα α α α α α της οι οι οι

Πα
 οι οι κου ου ου ου της οι οι κου ου ου με ε ε

Nη
 ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

B8
 ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε της οι οι οι

Δι
 κου ου ου με ε ε ε ε νη ης τα α α ρη η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η

Πα
 η η η η η η τα ρη η η η η η η η μα

Nη
 α α α α ρα α α α α α α α α α α α α α

M
 χα α α α α α α α α α α α α α α α α

Πα
 α α α α α α α τα ρη η μα τα α α α α

Nη
 α α α α α α α αυ τω ω ρω ω ω ω ων Α

Πα
 λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρρα ρα λιε ε τα

Nη
 λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρρα ρα λιε ε ε λιε ρα

M
 ρα λιε ε λιε ρα α ρα α λιε Αλ λη λου ου ου

Nη
 ι ι ι α α α α α α α α α α α α

Nη
 α α α α α α α

Εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα Ϟ

Εἰς πα α α σα α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α αν τη η η
η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η χη η
η η η πα σα αν τη η η η η γη ην ε ξη η
η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η ε ξη
η η η ηλ θε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο φθο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γγο
ο ο ο ο ο ο ος α α α α α α α
α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ων
και αι λαι αι αι αι ει ει και αι ει εις τα πε ε
ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πα
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα

α α α α α ε ι σ τ α π ε ε ρ α α τ α α της

ο ι ο ι ο ι κ ς υ μ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε της ο ι κ ς υ μ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ν η σ

τα α ρ η η η η η η η χ η η η η η μ α α

α α α α α α α α α τ α ρ η η μ α α τ α α α

α χ α α α α α α α α α α α α α α α α

τα ρ η μ α α τ α α α α α Α αυ τ ω ω ν γ α α α

α ε ε ε λ ε γ α α α γ α λ ε γ α α λ ε λ ε λ ε γ α

λ ε λ ε γ α γ α λ ε ε λ ε γ α γ α α λ ε ε ε ε λ ε

γ α α α α α ε ε ε λ ε γ α α γ α λ ε ε Α λ λ η

λ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος 4 Πα ρ

δ2-π' 9

Ε^M ις πα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α σα α εις πα σαν την γη η ην ε ξη η η η

η η η η η η χη η η η η η η η η η εξ

η η η λ θε ε ε ε ε ε ε ε εν ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Τῆ Πέμπτη.
Γεωργίου τοῦ Ἄργυροπούλου (ιε΄ αἰών).

Ἦχος Πά Πα ρ

Ε Πα
 ι ει ει εις πα α α α α α σα α α
 α α α α τη η η ην γη η η η ην ε ξη η
 η η η η ηλ θε ε ε ε υε ε ε εν ο ο ο
 ο φθο ο ο ο ο ο ο γγο ο ο ο ο ο ο ος
 α αυ τω ω ω ω ων και αι αι αι αι αι αι ει
 εις τα α πε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α
 α α τα π ρ της οι κϛ ϝ με ε ε ε ε ε ε νη
 η η η η η η ης τα π ρ ρη μα τα α α α
 α α α α α α α α α α α α α α 22
Δι α
 α
 α α α τα ρη η η η μα τα α α α α α α α α α α
Νη α
Πα
 α

α α α α χα α α α α ^{Νη Ζω} α α α α α α

α α α α α α ^{Νη} α α α α α α α α α α

α α α ^{Μ Πα} α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α τα ρη μα α τα α α α α α αυ τω

ω ω ω ^{Δι} ω ω ν λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ^{Πα} γε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι} α α α α α α α

α α α α χα α α α α α α λε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ι α α ^{Δι} λε α α α α α α λε α α α α

λε α α α α ^{Πα} λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α

α α α ^{Πα} α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ι ι α α α χα α α α

Ἦχος Δι-θ

Ειδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πισιναλη
θηα διαιρετον Τριαδα προσκυνησεντες
αυτη γαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
ως ος Κυριε οπως ανησωμεν την δοο
ξαν οτι ηξιωσας ημας των α
γιων σε με τας χειν μυστηριων τηρησον
ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η
μεεραν μελετων τας την δι και ο συυνησ
Αλλη λυια Αλλη λυια Αλλη
λυια

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος ^Δ